Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-970
(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter en mr. A.C. Bek, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 27 juli 2020
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 30 november 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlagen	: Relevante bepalingen van de Algemene Voorwaarden voor particuliere geldleningen van de Rabobank 2013 en de Algemene Bankvoorwaarden

Samenvatting

Consument is in maart 2019 werkloos geworden. Hij heeft gesteld dat de Bank hem gedurende de periode van één jaar onjuist heeft geïnformeerd door hem mede te delen dat hij de hypotheekrente niet kan wijzigen zolang hij werkloos is. In februari 2020 bleek dat hij, ook als hij werkloos is, zijn rente kan laten aanpassen. Consument heeft daarom een schadevergoeding gevorderd ter hoogte van het bedrag dat hij naar zijn mening te veel aan rente heeft betaald. De Bank heeft gemotiveerd betwist dat zij Consument onjuiste informatie heeft verstrekt. De Commissie stelt voorop dat het uitgangspunt dient te zijn dat de rente gedurende de rentevastperiode niet wordt gewijzigd. De rente kan echter wel worden gewijzigd, indien Consument hierom verzoekt, de Bank dit verzoek goedkeurt en Consument een voorstel doet en dit voorstel door Consument wordt geaccepteerd. De Commissie stelt vast dat pas in oktober 2019 contact is geweest tussen Consument en de Bank, dus in de periode tussen maart en oktober 2019 had de Bank niet kunnen weten dat Consument werkloos was. Wat betreft de periode tussen november 2019 en februari 2020 oordeelt de Commissie dat niet is komen vast te staan dat de Bank eerder dan in februari 2020 wist dat Consument werkloos was en daarom zijn maandlasten wilde verlagen. De klacht is daarmee ongegrond en de vordering wordt afgewezen.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) de klacht van Consument; 2) de aanvullende stukken van Consument; 3) het verweerschrift van de Bank en 4) de repliek van Consument.

1.2 De Commissie is van oordeel dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in 32 van haar Reglement. Dit houdt in dat de uitspraak niet-bindend is en dat partijen elkaar er dus niet aan kunnen houden.

2. Het geschil

Gebeurtenissen die tot de klacht hebben geleid

2.1 In 2013 is tussen Consument en de Bank een overeenkomst van hypothecaire geldlening tot stand gekomen. Het betreft een zogenoemde Rabo OpbouwHypotheek (ROH) tegen een rente van 4,1% en met een rentevastperiode van tien jaar (einddatum 31 maart 2023). Aan de ROH was een Rabo OpbouwSpaarrekening (ROS) gekoppeld, waarop vermogen werd opgebouwd teneinde de ROH aan het einde van de looptijd (gedeeltelijk) af te lossen.

2.2 Op de overeenkomst waren de Algemene Voorwaarden voor particuliere geldleningen van de Rabobank 2013 (hierna: de Algemene Voorwaarden) van toepassing. De relevante bepalingen zijn als Bijlage I bij deze uitspraak opgenomen. Voor zover nodig zal de Commissie hiernaar verwijzen. Daarnaast zijn de Algemene Bankvoorwaarden van toepassing op de overeenkomst. De relevante artikelen hieruit zijn als Bijlage II bij deze uitspraak opgenomen. Voor zover nodig zal de Commissie hiernaar verwijzen.

2.3 In februari 2016 heeft Consument de Bank verzocht de vergoedingsrente (ook bekend als de boeterente) te berekenen, indien hij het bestaande rentecontract zou openbreken. De Bank heeft Consument bericht dat hij de rente zou kunnen wijzigen van 4,1% naar 2,5%, maar dat hiervoor een vergoedingsrente van € 19.293,57 verschuldigd zou zijn. Consument heeft de overeenkomst ongewijzigd in stand gelaten.

2.4 In januari 2018 heeft Consument de Bank nogmaals verzocht de vergoedingsrente te berekenen, indien hij het bestaande rentecontract zou openbreken. De Bank heeft, kort gezegd, Consument een keuze voorgelegd: (i) wijziging van de rente van 4,1% naar 2,2% tegen een vergoedingsrente van € 15.765,33 of (ii) rentemiddeling met een nieuwe rente van 3,4% als gevolg. Consument heeft de overeenkomst ongewijzigd in stand gelaten.

2.5 Op 31 oktober 2019 heeft Consument de Bank per e-mail het volgende verzocht:

> *"(…)De overwaarde op mijn huis stijgt maar alsmaar. Marktwaarde is <u>minimaal</u> €450000 geworden terwijl mijn hypotheek waarde €243000. Wat zijn de mogelijkheden om op basis van deze overwaarde mijn rentecontract opnieuw te onderhandelen. Let wel, ik heb het niet over het openbreken van mijn huidige contract of over het rentemiddelen waar we het eerder over hebben gehad, maar gewoon een nieuwe contract met lage rente zonder boetes of dergelijke dingen. (…)"*

2.6 De Bank heeft Consument bericht dat de ROH geen risico-opslag heeft, waardoor het rentepercentage niet kan worden verlaagd vanwege een eventuele overwaarde. De Bank heeft als alternatief het openbreken van het rentecontract aangedragen. Consument heeft de overeenkomst ongewijzigd in stand gelaten.

2.7 In januari 2020 heeft Consument de Bank om meer informatie verzocht met betrekking tot het openbreken van zijn bestaande rentecontract.

In het gespreksverslag van de Bank is vermeld:

"Meneer gesproken en een nieuw Rabo Hypotheekdossier aangemaakt met de actuele gegevens (BKR – woning – hypotheek). Meneer is op dit moment werkloos, maar de hypotheek is nog goed betaalbaar. Hij wil graag weten wat zijn mogelijkheden zijn als hij een nieuwe baan heeft en daarom wil hij graag zelf met het RHD puzzelen."

2.8 Consument heeft in juni 2020 een transcript opgesteld van hoe het gesprek volgens hem is gegaan. Voor zover relevant heeft hij hierin opgenomen:

"(…)
***C**: Ik wil dus gaan kijken wat ik met mijn hypotheek kan doen o.b.v. zowel mijn inkomen als de overwaarde op mijn huis.*
***Bank**: Ja wat wil je precies gaan doen*
***C**: Nou jah, ik vul dus voor nu een bepaalde inkomen in die ik waarschijnlijk ga verdienen in maart omdat ik weer aan het werk ben hopelijk*
(…)
***C:** ik zie dus dat o.b.v. van mijn verwachte inkomen en de overwaarde dat ik niet, meer kan lenen.*
***Bank:** Ja dat klopt*
***C**: Maar het was toch mogelijk om o.bv. de overwaarde van je huis een extra lening te krijgen als je ook werkt?*
***Bank**: Ik ben daar niet van op de hoogte. Misschien was het iets uit het verleden.*
***C**: Ah ok jammer want de overwaarde aan mijn woning is echt fors, het is zowat bijna verdubbeld [C lacht]*
***Bank**: Ja, fijn*
***C**: Maar daar is dus echt niks mee te doen?*
***Bank:** Nee, je moet echt een arbeidscontract hebben als je meer wil gaan lenen, zodat wij kunnen toetsen of je de nieuwe maandlasten aan kan.*
***C:** Ja dat weet ik wel maar goed, ik dacht dat er wel iets te doen was met de overwaarde.*
***Bank**: Nee sorry, dat is niet mogelijk*
***C:** Want klopt het ook dat ik nu mijn hypotheek niet kan aanpassen omdat ik nu geen baan heb?*
***Bank**: Ja dat klopt*
(…)"

2.9 De Bank heeft Consument voor een gesprek uitgenodigd. Consument is niet op deze uitnodiging ingegaan, maar hij heeft op 24 februari 2020 alsnog telefonisch contact opgenomen met de Bank. In het gespreksverslag van de Bank is opgenomen:

"mnr wilt een andere lagere hypotheekrente maar omdat hij nu tijdelijk werkloos is kan dat niet (??). mnr verteld dat ik altijd een vrijblijvend voorstel kan doen en uitgelegd dat wanneer mnr een hypotheek vorm wilt wijzigen op verhogen er dan wellicht een toets moment is op inkomen maar voor dit voorstel dat niet is.. Wel gemeld dat er wellicht boeterente verschuldigd kan zijn…"

2.10 Ook van dit gesprek heeft Consument (later, namelijk in juni 2020) een transcript opgesteld. Voor zover relevant heeft hij hierin opgenomen:

*"**Bank**: Hoe kan ik jou van dienst zijn?*
***C**: Nou ja kijk, ik wil dus mijn rentecontract openbreken want ik ga een lagere salaris verdienen dan wat ik eerder verdiende dus het zou wel fijn zijn om die lasten omlaag te krijgen.*

***Bank**: Ok maar dat kan*
***C**: Ja dus dat wil ik vanaf maart of april of juni gaan doen wanneer ik mijn eerste maand heb gewerkt maar ik dacht ik bel nu al even om te kijken wat jullie van mij nodig hebben zodat ik het al in gang kan zetten i.p.v. dat ik 3 maanden moet wachten om b.v. 3 loonstroken op te sturen.*
***Bank**: Maar dan kan nu dus ook*
***C**: Sorry, ik begrijp het niet*
***Bank**: U wilt toch lagere maandlasten?*
***C:** ja, trouwens je hoeft geen u te zeggen*
***Bank:** Ja je kan altijd je hypotheek naar beneden aanpassen [schuin-gedrukte woorden zegt bank met en klemtoon]*
***C:** Sorry?? Wat zeg je nou? Er is mij altijd verteld dat ik mijn rentecontract alleen kan aanpassen als ik een arbeidscontract heb*
***Bank:** Ja maar dat is dus als u uw hypotheek wil gaan verhogen [schuingedrukte woorden zegt Bank met klemtoon]*
***C:** Dus mijn hypotheek naar beneden aanpassen kan altijd?? [Toon C: verbazing]*
***Bank**: Ja wel met een boeterente natuurlijk maar daar is dus geen loonstrook of arbeidscontract voor nodig*
***C:** Dus ik kon gewoon mijn hypotheek aanpassen ook al was ik werkloos? [Toon C: verbazing]*
***Bank:** Als het gaat over het hypotheek naar omlaag aanpassen, dan klopt dat ja.*
(…)"

2.11 Naar aanleiding van dit gesprek heeft de Bank op 24 februari 2020 een nieuw voorstel gedaan, inhoudende een rentewijziging van 4,1% naar 1,6% tegen een vergoedingsrente van € 11.199,76. Consument heeft de overeenkomst ongewijzigd in stand gelaten.

2.12 Na een klacht van Consument op 5 maart 2020 en de afwijzing hiervan door de Bank op 10 maart 2020, heeft de Bank op 26 maart 2020 op verzoek van Consument nogmaals een voorstel gedaan, inhoudende een rentewijziging van 4,1% naar 1,5% met een rentevast-periode van tien jaar tegen een vergoedingsrente van € 11.376,55. Consument heeft dit voorstel voor akkoord ondertekend. De Bank heeft op 8 april 2020 een bevestiging gestuurd en het nieuwe rentecontract is per 1 mei 2020 ingegaan.

2.13 In april 2020 heeft Consument nogmaals een klacht ingediend bij de Bank. De Bank heeft de klacht afgewezen en uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet tot een oplossing van dit geschil geleid, waarna Consument zijn klacht aan het Kifid heeft voorgelegd.

De klacht en vordering

2.14 Consument heeft gesteld dat hij in 2012 en 2015 al gesprekken met de Bank heeft gevoerd, waarin hij heeft gevraagd wat er zal gebeuren als hij werkloos raakt. In maart 2019 is hij daadwerkelijk werkloos is geworden, waardoor hij baat had bij verlaging van zijn maandelijkse hypotheeklasten. Consument heeft altijd van de Bank begrepen dat het onmogelijk zou zijn om een lopend rentecontract aan te passen, zolang hij werkloos was. De reden hiervoor zou zijn dat zijn inkomen aan de toetsrente getoetst moet kunnen worden. De keuzes van Consument om het bestaande contract in stand te houden in de periode tussen 2016 en 2020, waren gebaseerd op deze informatie en zijn om hem moverende redenen gemaakt. Deze keuzes staan los van het feit dat de Bank hem verkeerde informatie heeft verstrekt.

Dat de Bank de contactmomenten betwist en daarvoor ook geen bewijs heeft, is voor Consument onbegrijpelijk. Consument heeft in juni 2020 op basis van zijn herinnering transcripten opgesteld van de telefoongesprekken die hij in januari en februari 2020 met de Bank heeft gevoerd. Uit de transcripten blijkt duidelijk dat de Bank hem in januari 2020 onjuist heeft geïnformeerd, hetgeen in februari 2020 aan het licht is gekomen. Pas toen heeft Consument begrepen dat een dienstverband geen relevant vereiste is voor verlaging van zijn maandlasten.

Consument concludeert dat de Bank hem gedurende een jaar onjuist heeft geïnformeerd en dat hij reeds in maart 2019 zijn maandlasten had kunnen verlagen door zijn contract open te breken. Hij vordert daarom primair een schadebedrag van € 9.872,00. Bij repliek heeft Consument dit bedrag verhoogd naar € 13.821,88. Dit bedrag is gebaseerd op de te hoge rente die Consument in de periode tussen maart 2019 en maart 2020 stelt te hebben betaald en de uren die hij aan de klacht heeft besteed, gebaseerd op zijn uurtarief als ZZP'er.

2.15 Subsidiair heeft Consument gevorderd dat de Bank in de huidige overeenkomst de mogelijkheid tot rentemiddeling opneemt, met ingang van 1 mei 2020. Dit zou immers tot de mogelijkheden moeten behoren.

Het verweer van de Bank

2.16 De Bank heeft zich gemotiveerd tegen de stellingen van Consument verweerd. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Rechtsvraag

3.1 De vraag die aan de Commissie voorligt, luidt – kort gezegd – of de Bank Consument onjuist heeft geïnformeerd in de periode tussen maart 2019 en maart 2020. Om deze vraag te beantwoorden, overweegt de Commissie het volgende.

Beoordeling

3.2 De Commissie stelt vast dat in 2013 een overeenkomst van hypothecaire geldlening tot stand is gekomen. Door deze overeenkomst aan te gaan, hebben partijen afgesproken dat de rente van 4,1% voor een periode van tien jaar zou worden vast gezet, met als einddatum 31 maart 2023. Het uitgangspunt dient dan ook te zijn dat de rente tot deze datum ongewijzigd zou zijn. De rente kan echter tussentijds wel worden aangepast, maar slechts na een uitdrukkelijk verzoek daartoe van Consument.

3.3 Consument heeft kort samengevat (zie onder 2.14 van deze uitspraak) gesteld dat hij in 2012, 2015, oktober 2019 en januari 2020 bij de Bank heeft geïnformeerd naar de mogelijkheden bij eventuele werkloosheid.

Consument heeft gesteld dat hij bij elk contact van de Bank heeft vernomen dat de rente niet kan worden verlaagd indien hij geen arbeidscontract heeft. Ter onderbouwing van zijn standpunten heeft Consument in juni 2020 twee transcripten opgesteld van de in januari en februari 2020 gevoerde telefoongesprekken en heeft deze transcripten ook in deze procedure ingebracht.

3.4 De Bank heeft zich, kort gezegd, tegen de stellingen van Consument verweerd door aan te voeren dat zij niet bekend was met het feit dat Consument in maart 2019 werkloos is geworden, te meer omdat pas in oktober 2019 contact plaatsvond tussen Consument en de Bank. Consument heeft toen niet aangegeven dat hij werkloos was, maar heeft alleen de overwaarde op zijn woning genoemd als reden om de rente te verlagen, aldus de Bank. Daarnaast heeft de Bank aangevoerd dat de transcripten van Consument geen tegenbewijs in de zin van artikel 18 van de Algemene Bankvoorwaarden (zie Bijlage II bij deze uitspraak) vormt, omdat deze vijf maanden na de gesprekken zijn opgesteld. Uit deze transcripten blijkt ook niet dat de Bank onjuiste informatie heeft verstrekt, zo heeft de Bank gesteld.

3.5 De Commissie merkt op dat door geen van beide partijen bewijs is geleverd omtrent de gesprekken die in 2012 en 2015 zouden hebben plaatsgevonden. Nu de Commissie geen partij is geweest bij deze gesprekken, kan zij hierover geen oordeel vormen. Deze gesprekken zijn overigens gericht op een fictieve situatie, waarvan niet zeker was of deze ooit werkelijkheid zou worden. Bovendien kan er in de periode tussen 2012 tot 2019 veel veranderd zijn, waardoor de al dan niet in 2012 gegeven informatie niet meer actueel was in 2019. Om deze redenen laat de Commissie de gesprekken van 2012 en 2015 buiten beschouwing bij de beoordeling van de klacht. Nadien is er meermalen wel contact geweest tussen Consument en Bank geweest (in 2016 en 2018), maar dat heeft uiteindelijk ondanks voorstellen van de Bank niet geleidt tot aanpassing van de hypotheek.

3.6 De Commissie stelt vast dat Consument in maart 2019 werkloos is geworden. Nadien heeft het eerste contact tussen de Bank en Consument pas op 31 oktober 2019 plaatsgevonden (zie onder 2.5 van deze uitspraak). De Commissie oordeelt dat op grond van de door Consument op 31 oktober 2019 verzonden e-mail niet kan worden geconcludeerd dat hij werkloos was. Consument heeft slechts geïnformeerd naar de mogelijkheden om op basis van de overwaarde van de woning het rentecontract opnieuw te onderhandelen zoals in 2016 en 2018. Consument heeft hierbij expliciet vermeld dat hij geen rentemiddeling wenste. De Bank heeft in reactie hierop te kennen gegeven dat de rente niet kan worden verlaagd op basis van de overwaarde, omdat er geen risico-opslag op de rente zit. Hiermee heeft de Bank Consument niet onjuist geïnformeerd. De Bank heeft de mogelijkheid van rente-middeling aangeboden, maar Consument heeft van dit aanbod geen gebruik gemaakt.

3.7 De Commissie concludeert op basis van de overwegingen 3.5 en 3.6 dat de Bank geen verwijt kan worden gemaakt ten aanzien van de periode tussen maart en oktober 2019.

3.8 Het volgende contactmoment heeft in januari 2020 plaatsgevonden. Wat betreft dit telefoongesprek neemt de Commissie het volgende in overweging. Consument heeft gesteld dat de Bank hem in dit gesprek heeft medegedeeld dat hij de rente niet kan verlagen, omdat hij geen arbeidscontract heeft. In het midden gelaten of de transcripten, die door Consument vijf maanden na de gesprekken zijn opgesteld op basis van zijn herinnering, als voldoende tegenbewijs zoals bedoeld in artikel 18 van de Algemene Bankvoorwaarden (zie Bijlage II bij deze uitspraak) kwalificeren, oordeelt de Commissie dat op grond van de gespreksnotitie van de Bank en het transcript van Consument niet is komen vast te staan dat de Bank Consument in januari 2020 onjuist heeft geïnformeerd. Uit beide verslagen blijkt namelijk dat is gesproken over het lenen van *meer* geld op basis van de overwaarde van de woning, en dus niet over het verlagen van de maandlasten. Dat Consument werkloos is geworden is wel ter sprake gekomen, maar in die mate dat de Bank heeft geconcludeerd dat hij de bestaande maandlasten nog kon dragen.

3.9 De Commissie concludeert daarom dat de Bank geen verwijt kan worden gemaakt ten aanzien van de periode tussen oktober 2019 en januari 2020.

3.10 Op 24 februari 2020 is weer telefonisch contact geweest tussen Consument en de Bank. Uit de gespreksnotitie van de Bank en het transcript zoals door Consument opgesteld, blijkt duidelijk dat Consument verbaasd is over het feit dat hij de rente wel kan verlagen als hij werkloos is. De verbazing van Consument is echter geen bewijs dat de Bank hem onjuist geïnformeerd zou hebben. Het geeft slechts aan dat Consument de door de Bank verstrekte informatie anders heeft geïnterpreteerd of dat hij door een ongelukkige woordkeuze niet de juiste vragen heeft gesteld. Zoals in het voorgaande is geoordeeld, kon de Bank immers niet eerder dan in januari 2020 weten dat Consument werkloos was en zelfs toen heeft hij niet om verlaging van de maandlasten gevraagd, maar een verhoging van de lening. Voor zover de Bank bekend was, kon Consument de lasten dragen. Niet gesteld of gebleken is dat Consument betalingsachterstanden had of dat er andere feiten of omstandigheden waren op grond waarvan de Bank had kunnen concluderen dat hij de maandlasten niet kon dragen. Hoewel de miscommunicatie te betreuren is, kan dit niet leiden tot de conclusie dat de Bank hem onjuist heeft geïnformeerd.

3.11 De Commissie concludeert op grond van het voorgaande dat ook ten aanzien van de periode tussen januari en februari 2020 geen verwijt jegens de Bank kan worden gemaakt. Zodra de Bank bekend werd met de wens van Consument om de maandlasten te verlagen, heeft zij hem (opnieuw) een voorstel gedaan.

Dit voorstel is niet door Consument geaccepteerd, waardoor de noodzaak van de verlaging van de maandlasten beperkt lijkt te zijn. Pas een maand later is alsnog een gewijzigde overeenkomst met lagere lasten tot stand gekomen.

Conclusie

3.12 Op grond van de voorgaande overwegingen concludeert de Commissie dat niet is komen vast te staan dat de Bank Consument onjuist heeft geïnformeerd. De klacht is daarom ongegrond en de vorderingen worden afgewezen.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies, omdat deze beslissing is genomen in een verkorte procedure. Meer informatie hierover staat in artikel 32 van het Reglement, te vinden op de website van Kifid (www.kifid.nl/reglementen-en-statuten). Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage I - Relevante bepalingen van de Algemene Voorwaarden voor particuliere geldleningen van de Rabobank 2013

"Hoofdstuk 4 Wat spreken wij af over bepaalde rentetypes?

27 Wat geldt voor een leningdeel waarvan de rente voor een bepaalde periode vast staat?

a. *Wij passen de rente niet aan tijdens de rentevastperiode. De rentevastperiode gaat in op het moment dat wij u het leningdeel geven. En stopt op de laatste dag van de kalendermaand waarin uw rentevastperiode afloopt.*
b. *(…)*
c. *(…)*
d. *Betaalt u het leningdeel eerder aan ons terug? Dan moet u aan ons een boete betalen als de rekenrente lager is dan de rente die u aan ons moet betalen. (…)*

(…)

31 Wat geldt als u tussentijds een ander rentye of een andere rentevastperiode wilt?

a. *Spreekt u met ons een ander rentetype of een andere rentevastperiode af? Dan zien wij dat als het eerder terugbetalen van het hele leningdeel. Misschien moet u ons daarom een boete betalen.*
b. *(…)*

(…)"

Bijlage II – relevante bepalingen uit de Algemene Bankvoorwaarden

*"**Artikel 18 – Bewijskracht en bewaartermijn bankadministratie***

Onze bankadministratie levert volledig bewijs op maar u mag tegenbewijs leveren.

1. *Wij administreren de rechten en verplichtingen die u heeft of zal hebben in uw relatie met ons. Hieraan worden wettelijk hoge eisen gesteld. Onze administratie geldt in relatie met u als volledig bewijs, maar uiteraard mag u aantonen dat dit bewijs niet klopt.*
2. *De wet schrijft voor hoe lang wij onze administratie moeten bewaren. Na afloop van de wettelijke bewaartermijnen mogen wij de administratie vernietigen."*